

بانک کریمہ ء بلوچ سیاست

جوانسال بلوچ

"بلوچستان یک دیمروئی گرتگیں ڈیھ یے نہ انت بلے بلوچ ء راگوں وتی راج، زمین، راجد پتر ء راجی آجوتی جُز ء بے کسّاس

مہر انت۔"

مرچی انجیں ساچستے مارادیم ء انت کہ آئی ء بے بھائیں کارست ء وتی ودی بوگ ء روج ء بگرداں گڈی ساھتاں وت ء سرجم ء برجم یہ منگھیں بلوچ راج ء بلوچستان ء آجوتیں باندات ء ندر کنگ۔ ہماروچ ء کہ کریمہ ء سنج ء پکرودی بوتگ گڑا آئی ء گوں وتی ماتیں گلزمین ء اے کول ء کرار کنگ کہ آپہ وتی سرڈگار ء پاھاژگ ء چہ دژمنان رکنگ ء وتی وشھالیں زندمان ء ہر ساھت ء ببادیگ ء جاڑیگ انت ء بانگ وتی اے پیسلہ ء سر ء داں گڈی ساھے ڈریگ ء گوں شیر زالی ء اوشت ات بلے چہ وار تگیں ہاک ء سوگند ء ہیچ وڑ ء پشت ء پد کز نہ ات ء نہ نج ات۔ پوجی آپریشن، تو لگیں دژمن ء بیھار، لوگانی سچگ، نزیکیں سنگتانی بیگوانی ء چم ء وت ندرہ کنگ ء پدا آوانی ژانگوں بلوچستان کوپگ دیگ۔ اے درستیں نگیں جاوراں تھے اوں بانگ ء توکل ء جبرگ ء تہ ء کئی نیا ورت، بلکیں گیش آئی ء پکر مہکم بوت ء سکین بکش ات کہ آوتی وشھالیں منزل ء نیمگ ء رھاژگ بہ بیت۔

کریمہ ہما اھد سازیں کارست انت کہ آئی ء بلوچستان ء کُند کُند ء سپر جنگ، دشت ء کوچگ، شہر ء بازار، ہلک ء مینگ، کوہ ء گیابان، ہر ہند ء وت ء راساڑی کنگ۔ آئی ء یک ء تہنائیں مکد وتی مردماناں راجی آجوتی جُز ء لیکہ ء چہ آژناگ کنگ بوتگ، ء بانگ اے ذرا جیں پند ء بڑگ ء گوں وتی کارپہ سو بندی آسر گرتگ انت۔ ہر کجا کہ زھر شانی یے بوتگ گڑا بانگ اولی سرپ ء گندگ ء اتلگ ء گوں وتی اوگاماں سرجمیں سرڈگار ء جکسینگ، جلسہ ء جلوسانی سرپان بوتگ، شہیدانی یا نگیری دیواناں درستیں پیس دست ء چست بوتگ پہ ستاہ شانی ذروت ء ذرا ہی ء، چہ پرک ء پیر ء پاکیں انسانے ات کہ مدام گوں ایر دست ء واز مندگیں مہلوکاں ہمدست ء ہمکو پگ بوتگ۔

لمہ کریمہ پہ مات ء جاہ ء یک مہروانیں ماتے بوتگ، راجکاری ء پہ تڑیں راجکارے بوتگ، ساچشت ء لبزانک ء تک ء یک بے درویریں ساچشتکارے بوتگ، ء درستیں چہ گیش یک مزنیں رھشونے ات کہ آئی ء جاہ پہ مدامی ہورک ء ہالیگ مانیت۔ بلے مئے سیادی گوں لمہ ء بھ جسدی ذروشم ء نہ بوتگ بگندے آئی ء لیکہ ء انت کہ آمئے (ہر بلوچ ء) ہون ء ہمک کترہ ء مان انت ء دائم لہڑ ورگ ء انت۔ بانگ ء رابگندے گیش زندگ بوگی ات، نبشتہ کنگی ات، وتی مردم ء مہلوک سرپد کنگی ات انت بلے ہرچی کہ آئی ء را

کنگی بوتگ گڑا آئی ء وئی کار سرجم ء سو بمندی ء گوں آسر گرتگ آنت۔ بانگ ء دا تگیں درس ء دیونی پہ مئے وڑیں نو دربراں سکیں ء توکل آنت کہ مئے دائم رہشونی ء کن آنت ء مارا جھنگ ء ہاٹگ ٹھکسا آنت۔

نوں پشت کپتگ بانگ کریمہ ء لیکہ کہ آئی ء پڑدر مئے راجی آجونی انت ء پہ ایٹی ء لمر ء ہوار مئے ہزاراں راجی سراں وت ء کولیک گنگ یا کہ زوراکیں پاکستان ء سیاہ ء تھار و نکیں زندان ء داں روچ ء مرچی استانی زلم ء زوراکیاں سنگ ء آنت۔ گڑاے گرا نیں بار ماراوتی کوپگ ء کنگی ء جھنگی انت دانکہ نوک ، سہسبیں بام ء ڈریشناکیں استال ٹک بہ دنت ء آجونی ء رزن تالان بہ بیت۔

چوناہا بانگ کریمہ ء وئی زندمان ء ہمنچو سک باز کار گرتگ کہ آوانی کساس کنگ ء پدا یک کتابے ء بند کنگ بگندے ارزان نہ انت۔ بلے پدا ہم بانگ ء ہر چنکس کہ نبشتانک ، نران ، درشان ، گلگدار ، شاری ، آزمانک ، ریزمانک کہ بوتگ آنت گڑا سنگتاں وتی بے ٹلیں جھد پدا ایشاناں چنگ ء نزا آؤرتگ مئے دیم ء ”لمر“ کتاب ء ڈروشم ء پیش گنگ آنت۔

بیات مروچی پہ دمانے ء بانگ کریمہ ء زندگی ء ماں اے کتاب ”لمر“ ء تہ ء شوہازگ ء جھد ء کنیں۔

لمر کریمہ ء آردیں کہ دست پہ ند ء شہار تگ گڑا لم آئی ء سرہال بلوچ ء بلوچستان بوتگ آنت ء پہ آئی ء اے گپ ء چھ مانانہ داشتگ کہ آ کجام سنگر ء نندوک انت (لبزانک ، راجمان ، یا کہ دگہ ساچشتی تکے بہ بیت) ، بس آئی ء مدام بلوچ راج ء بڑگی ء بربادی ، گار ء بیگوانی ، گلامی ء تنگدستی ، یا کہ راجی جھڑے بامردانی ستاہ ء توسیپ ء پہ وئی ند کار بستگ۔ اے کتاب ء پہ ”لمر“ ء نام ء گچین کنگ یک جتا ء یکتائیں پیسلد یے کہ بانگ ء کر دسرجم ء پریٹگی ہلدار ء لائک انت۔ لمر براہوئی زبان ء لبزے کہ آئی ء بزانت ”مات“ انت۔ چوناہا بی بوتگ کریمہ ء اے شرپ وتی شہادت ء پیسربزاں زندمان ء بھاریں روچاں دز کپتگ آنت کہ آئی ء نزیکیں سنگتاں آئی ء رالم ء نام ء توار کپتگ۔ شے رزاجان ء کماش زاہد جان ء ہوار دگہ سک باز سنگت ء بانگ کریمہ لمر ء نام ء نامینتگ ء پدا سرجمیں بلوچ ء مات جوڑ بوت ء راج ء دلال ابدمان بوت۔

اے کتاب یک اھدے ء نام ء انت کہ آھد کریمہ ء گوں وتی ہید ء ہونان سنگر اتگ ء پلگار اتگ۔ پانزدہ سال ء گیش بوتگ کہ بانگ ہستیں بلوچ راجی آجونی جھڑے بہر بوتگ ء اے میان ء یک ساھتے ء اوں وت ء راکستانہ داشتگ ء گوں وتی تب ء میل ء پہ یتک کار ء بوتگ۔ ہر دمان ء ہر ساھت ہمے جیڑگ ء بوتگ کہ استانی ایردستی ء ہلاپ ء ماراچے کنگی انت ء دو بروتی راجی آجونی چے پیم موکلی انت؟ اے جھڑچوں فھکم کنگی انت؟ زبان ، پچار ، لبزانک ، دودمان ، ء بند پتر ء سر ء چے پیم کار کنگی انت؟ گلانی زوری چے انت ء ایشانی دیروئی ء ماچے کرت کنیں؟ ڈنی سفار تکاری ما کجام وڑ گہتر گت کنیں؟ گوں وتی ہم لیکہ نیں گلاں یکجاھی ، ہمنستی ، تپاکی ، ہمکو پگی چے وڑ برجم دارگی انت؟ بلوچ زالبول چوں گوں راجی جھڑے ہوار کنگی انت؟ راجی مڈی ، زر ، مادن ، گیس ، سہر ، تانبہ ، چاندی ، ء آدگہ وتی زمین ء چیر ء مادن چوں زوراکانی دست ء ر کینگی انت؟ بلوچستان ء انسانی آگبالانی پادامالی ، مردمانی کشت ء کوش ، گار ء بیگواھی ،

زالبولانی کم شرپ کنگ، گژنگی، لنگڑی، پوجی آپریشن، جنگ، راجمان۔۔۔۔۔ اے لہتیس بستی جُست اُنت ۽ سرہال اُنت کہ بانگ ۽ ہمیشانی سر ۽ گیش نبشتہ گرتگ، تران کنگ، کوکار کنگ، نوکیں شور بندی ٹہینگ، ۽ وشریں گپ ایش اُنت کہ عملی دروشم ۽ ہوار بوتگ۔

بانگ ۽ گیشتریں نبشتانکاں تراسیاسی جوزگ گندگ کیت اُنت کہ اود ۽ برے گوں وتی مھلوک ۽ ہم کلام اُنت ۽ آوانی راجمانی بودشت ۽ ہیلاکاری ۽ سر ۽ ہبر ۽ اُنت ۽ مردماں سرپد کنگ ۽ اُنت کہ گلامی چونیں کینسر زادگیں نادر اھی یے، وھدے راجمانی تہ ۽ کہ کپ ایت گڑاپہ آواں چچ پشت نہ گبجی ات، نہ پچار، زُبان، دود ۽ دومان، بُند پتر، ۽ نمیکہ مہر میں زمین۔ ۽ ہھے میان ۽ بانگ آجوتی ۽ مارشت ۽ ماں مردمانی دل ۽ چو چراگ ۽ بالینگ ۽ اُنت کہ آجوتی چنچو پُر لزت ۽ تاہر بکشیں شے یے کہ ہر انسان آھگی ہکدار اُنت۔ بلے مئے سر ۽ پاکستان ۽ وڑیں زور گیریں استانے زوراک اُنت کہ آئی ۽ کر ۽ انسانیت چچ مانانہ داریت ہمیشہ آگوں وتی اٹھی ٹینک ۽ بمباں چولیر ۽ مست ۽ گورتگ ۽ اُنت ۽ ایردستیں بلوچستان ۽ سر ۽ ہاکی ۽ بلوچ راج ۽ زندمان ۽ ماں آسر پچیں لوارانی دیمپان کنگ ۽ اُنت۔ کریمہ اگاں یک نیمگے وتی کوم ۽ موبلائز کنگ ۽ اُنت گڑا دومی نیمگ ۽ گوں جھان ۽ کر ۽ انسانی آگبالانی سرباج ۽ واکداراں گوں دلگوش اُنت ۽ کھر آماچیں بلوچانی ایردستی ۽ کسہاں پد کنگ ۽ اُنت۔ باز وھد ۽ وتی نبشتانک، گلگدار، ۽ زھر شانیاں آ تپاکیں راجمانی گل (UN) ۽ انسنٹی انٹرنیشنل ۽ وڑیں کارگلانی ٹوھینگ ۽ جھد ۽ کنگ ۽ اُنت کہ آبا اُنت بلوچستان ۽ پٹ ۽ پوہی مہیم (Fact Finding Mission) بیار اُنت ۽ پچار اُنت کہ اداء مردم چے پیم وتی زندمان ۽ پہ ازانی گوزینگ ۽ لاچار اُنت۔

کریمہ سرپد بیت کہ بید ۽ زالبولانی ہوار کنگ ۽ آجوتی گرگ ارزان نہ اُنت بلکیں نہ بوتگیں گپے۔ ہمیشہ آبیہ داریت کہ ہر کجام پڑ بہ بیت تری راجمانی، جنگی، یا آدگہ تک ۽ پھنات بہ بنت اود ۽ اژدری اُنت کہ زالبول ۽ مردیں آدم ہوار بہ بنت ۽ وتی کاراں چچی ۽ دیم ۽ بہ جنزیناں دانکہ آسو بندی ۽ نیمگ ۽ گام جت کت بہ کن اُنت، اگاں ناں راجی زربشت چہ وتی نیم آباتی ۽ ز بہر بیت۔ کریمہ ۽ راباز رند ۽ اے جُست کنگ بوتگ کہ دنیا ۽ چوشیں ستاہ شانیں زالبولے کستے اُست یا بوتگ کہ آئی ۽ کاراں تھی سر ۽ سان دور دانگ ۽ تو اے جنز ۽ بھر بوتگ ۽؟ گڑا بانگ ۽ ہر وھد وتی زمینی راستی دیم ۽ آڈرنگ اُنت کہ مئے گلزمین ۽ مئے رھشون، اُستاد، ۽ سیاسی سنگتانی کُنٹ دور دیگ بوگ ۽ اُنت، ہر روج مئے مردم چست کنگ ۽ گار کنگ بوگ ۽ اُنت، کماش پیر ۽ آجز کم شرپ ۽ بے اُنت کنگ بوگ ۽ اُنت، گڑا اے وڑیں جاوراں زالبول چوں وتی لوگانی زینت ۽ براہ جوڑ بوت کن اُنت؟ بلے ہما شیر زال کہ آواں ماں بلوچ راجد پتر ۽ پہ دلیری وتی کرد پیلو گرتگ بانگ ۽ اُنت آوانی کرد ساڑا تگ ۽ ذروت ندر گرتگ اُنت۔ بانڈی، ہاٹوں بی بی، بیو، گوہر ملک، مھناز ۽ آدگہ بلوچ شیر زالانی دیوئی کریمہ ۽ راکیش تو انا تگ ۽ پہ منزل ۽ جنزگ ۽ ہاٹیک ۽ ہمت بخش اُتگ۔

راجی جُزے ء مھکی ء پھ ادارہ بُن بھری لوٹاں چہ کیلے زانگ بیت کہ بے آئی ء ہیج زربشت سرجم ء برجم بُوت نہ کن آنت۔ ہمے سوب بوتگ آنت کہ لمہ کریمہ ء دائم آج وتی راجمانی سروک ء وانندگیں ورنہاں چہ ہمے لوٹ گرتگ کہ وتی راجی شنگ ء شاگیں تاگت ء یکشت کنگ ء پھ راجمانی گلانی بھر جوڑ بہ بے ء وتی کرد ء ماں جتاجتائیں تک ء پہناتاں پیلو بہ کنت دانکہ ماء شتاوتی آجوتیں زمین ء واب ء ماں گواچنی ء مٹ کنگ ء سو ہیں بہ بیس۔ بانگ ء ہچہ راجی گلانی ارزشت ایر جنگ ء کردار گشی کنگ ء نہ اشتگ آنت پرچاکہ ہمے راجمانی پارٹی ء وانندہ گل آنت کہ پھ یک جوانیں چاگردے ء اڈدیگ ء شپ روج جُہد کنگ ء آنت۔ کریمہ ء گوشگ آنت کہ ”مہکمیں سیاسی ادارہانی جوڑشت ء برورد ء سیاسی جمہوری مھکم ء سوبمندیں استان جوڑکنگ بیت۔“

مردچی اگاں راجی جُزے مارا کسانیں ہدے ء شدت گندگ ء کیت آنت گڑالیشی ء دراہیں مڑہمے سیاسی پارٹی ء تنظیمانی آنت کہ وھدے لوٹانی پد ء جوانیں رنگے ء گوں پھ بلوچ کار ء وتی کار ء پروگراماں دیم ء ٹیلینگ ء آنت۔ بازیں بلوچ ورنہاں پھ ردی زور گیریں استان ء ونگڑیں اسپانک (narrative) زرتگ ء وتی راجی ادارہانی ہلاپ ء ماں چاگردی رسا ندر ء دروگیں پندل سازگ ء آنت ء آواناں جھل جنگ ء کوشت کنگ ء آنت بلے آے ہبر ء ہچہ پر اموش مہ بنت کہ ایشانی مھکم کنگ ء چیتر مین گلام محمد، زاکر مجید، رضا جہانگیر، ڈاکٹر منان، کبر چاکر، چیتر مین زاہد ء وڑیں ہزاراں بے بھائیں کارستاں گربانی داتگ ء وتی زندمان ء وژدلی ندر کنگ آنت۔ (اے باوست ہاس بی ایس او آڈاد ء ہلاپ ء ماں دوہزار چار دہ ء پانزدہ ء زمانگ ء دیم ء اتلگ ات آنت ء ونگڑیں گپ مہینگ بوتگ ات گڑا ہمے وھدے بانگ ء گیشتر نبشتانک ء نژان گندگ ء کایت کہ وتی سنگت ء مھلوک ء سرپد کنگ ء جُہد کنگ ء آنت کہ چہ اے وڑیں گپتیمان (discourse) ء وت دور بہ دار آنت۔)

لمہ کتاب ء چوشیں بازیں نبشتانک کریمہ ء ہوار آست آنت کہ راجی شہید ء گار ء بیگواہیں سنگتانی سر ء آنت کہ پھ سرڈگار ء پاہازگ ء سر اش بباداتگ ء پھ ابدی رپنگ آنت یا وانگت سیاہ ء تھاریں زندان ء کوٹیاں زوراکیں استان ء سانکلاں بندیک آنت۔ چوناہا پھ بلوچ گلزمین ء نیران بوتگیں سرانی یک دراجیں لڑے کہ چہ کرناں راجدپتر ء دلبد ء گوں سہریں ہوناں نکش کنان ء پیداک آنت۔ اے بلندیں بسگانی سر ء ہمنچو گیش نبشتہ کنگ بہ بیت انگت کم آنت گوں آوانی کرد ء کاراں انسپ کنگ پرچاکہ آوانی کمال ء ہدماں گڈی سیمسراں سک آنت ء ہر کس اے مکام ء درجہ ء سر بُوت نہ کنت، کزاہما انسان ء کہ آج وتی جند ء گیش ہاک ء وشبوہ ء ارزشت دنت ء گربان بوگ ء شہزانتی ء سر ء ایمان کاریت۔ بانگ ء راوتی سنگتانی رپتن ء گیش مھکم کنگ کہ آوتی گل ء کار ء شور بندیاں گیش بہ ودینیت دیم ء بہ بارت۔ آجاہے شے رضا جہانگیر ء سر ء نبشتہ کنت کہ ”شے من ء دم برگ ء نیلیت۔ شے کبر ء کندیل ء کتہاں کاریت، شے زاکر ء نام ء ہر روج گپت، شے پھ سہراہیں مری ء ہر روج گال پر بندیت۔“ بابا بھیر بکش، غلام محمد، رزا،

سبائے زاکر، زاہد، شبیر، اے ڈرستیں کد آوریں انسان بانگ ۽ ہمر و چیکیں تران، کتہ، شنیر، آزمانک، ۽ نبشتا نکاں ہوار بوتگ انت۔ ہمے کارستانی میان ۽ بانگ ۽ اول اے شرب رستگ ات کہ پہ وت ۽ یک جاھے گپت ۽ نمیران بوت۔

مذہبی شدت پسندی ۽ وڑیں لیکہ بانگ ۽ داں ہڈے ۽ پروش داتگ انت ۽ مکران ۽ وڑیں ہنداں عملی دروشم ۽ کارگر تگ وتی مردم پوہ کنگ انت کہ چونیں بدیں وبالے زوراکیں استان ۽ مئے نیام ۽ آؤرتگ دور داتگ ۽ ہمیشی ۽ وسیلہ ۽ مارا بہر ۽ بانگ کنگ ۽ مکر سازگ ۽ انت۔ یک ہسابے بچارے اے ہر زورگیر ۽ جنگی شور بند یانی تہ ۽ ہوار انت کہ یک راجے ۽ راند ہب ۽ نام ۽ یا لگانی میان ۽ بھر بہ کنت ۽ پدا آوانی سراہا کمی بہ کنت براں ”Divide & rule“ ۽ پالیسی ۽ بنیات ۽ وتی کبڑہ ۽ یک زمینے ۽ سرجم کنت۔

بانگ کریمہ گش ایت کہ ”استانی تاگت ۽ کارمرزگ، مذہبی انتہا پسندی ۽ وڈینگ، تمنی سردار ۽ استانی لشکر ۽ چیر دستی ۽ کارکنوکیں ونگڑیں میانی تبک ۽ پارٹیانی جہد ۽ مکد بلوچ راج ۽ چہ سیاسی سنج ۽ راجی گلامی ۽ بودشت ۽ جتا کنگ انت، دانکہ پاکستان بلوچستان ۽ وتی روزانک (معشیت) ۽ جنگ ۽ بستار ۽ پاندگاں کارمرز بہ کنت۔“

پاکستان ۽ مدام کوششت ہمے بوتگ کہ آبلوچ راجی آجوتی بجز ۽ ایرموش بہ کنت گڑا اے وار ۽ مئے راجی مڈی، مادن، ۽ آدگہ مادن (resources) استان ۽ چو آپ ۽ وڑا بکشا تگ انت دری لٹ ۽ پانچیں تاگتانی دست ۽ داتگ انت۔ چین ۽ ماں پاکستان ۽ آیک ۽ بلوچستان ۽ مادن ۽ مڈیانی سودا کنگ ۽ کریمہ ۽ وتی نبشتا نک ۽ تراناں تر سے لیک اتگ۔ آئی ۽ 2015ء اے گپ دیم ۽ آؤرتگ کہ چین ۽ ماں بلوچستان ۽ آہگ ۽ مسترین مکد روزگی جیٹہ ۽ گیش لشکری بوجل (Military base) جوڑ کنگ انت۔ پرچا کہ چین لوٹ ایت میانی ایشیاء ۽ ہرچ سُر ۽ پُرے بوگ ۽ انت آواں داشت یادیت گرت بہ کنت ۽ وتی سان ۽ ماں عرب ۽ انڈین بدن ۽ وڈینت گت بہ کنت۔ پاکستان ۽ ہوار چین، سعودی عرب، بیرک گولڈ ۽ آدگہ زوراکیں تاگتانی کشگ ۽ یکیں راہ گھگیری انت ۽ سرجمیں بلوچ راج ۽ لوٹ ایت کہ وتی زر ۽ زمین ۽ گواچنانی رکینگ ۽ پہ استیں دور ۽ راجی زر مہشت ۽ بہر بہ بیت ۽ وتی راجی زمرہ واریاں بیلوبہ کنت۔

بانگ کریمہ ۽ لبز انکی ازم ۽ سپرسک جہل ۽ تو انا بوتگ ۽ آنمیرانی ۽ پداوں یک کالمیں بودشتی ندر کارے ۽ بستار ۽ مروچی وانگ بیت۔ آئی ۽ شازی ۽ آزمانک نویسی کم کنگ بلے ہر چنت کہ نوہ بستگ ۽ گڑا پہ وڑ تکلیکی ۽ تجربتی لوٹانی بنیات ۽ بوتگ انت۔ اگاں ما آزمانکاں بچاریں گڑا لٹہ کتاب ۽ تہنا سئے آزمانک انت بلے ہمنچو براہدار، تامدار، ۽ واناک انت کہ شریں وانو کے ایشاں بہ وان ایت گڑا آھچر نہ لوٹ ایت کہ ہلاس بہ بنت متلب ایش انت کہ آئی ۽ ساچشت ۽ کمال انت کہ وانوک ۽ وتی نیمگ ۽ چکت ایت ۽ آئی ۽ تثن ۽ تل ۽ گیش کنت ۽ آئی ۽ راجیڑگ ۽ لاچار کنت۔ یکے و آئی ۽ لبزانی سینگارگ ۽ ہماز مکاری انت کہ کجام لبز کجا نادیگی انت، دومی ندرہ سازی انت، سیمی آئی ۽ مارشت ۽ ہیال ۽ زریں جہلاکی انت، چارمی ازم انت کہ آنتنگ ہمے کالب ۽ تہ ۽ وتی مارشت ۽ ہیالاں پہ ڈولے درانگاگ ۽ انت۔ پہ درورما اگاں ”رژن ۽ کلوه“ ۽ بچاراں گڑا ایک انچیں جاوے وتی انداز ۽ بیان کنگ ۽ انت کہ بلوچ ۽

زمین ء راستی انت، تراچوش سمانہ بیت کہ تو یک آزمائے وانگ ءے انچو سما بیت کہ تئی دیم ء تئی چاگرد ءے گواچنیں آکس ء سازگ ء انت
 ء پد رنگ ء انت تحکیں جاوراں۔ اے آزمائے کارست، چہر، شبن، چیدگ، گالبند، لبزانی جوڑشت ڈرست پہ وڑ انت ء مانا دار
 انت۔ شپ، ماہکان، سارتی، آس، آزمان، زمین، ٹرونگل، لوگ، بازار، مانشاہ، هاموشی، کندیل، رُژنائی، گوربام، ڈروازگ، ودار،
 نا کو میار۔۔۔ ء پد الاش۔ بانگ ءے اے آزمائے ہچر کوہن نہ بیت۔ پروفیسر اے آرداد گوش ایت کہ ”بانگ ءے آزمائے شتر تریں چیز
 کہ من ء دوست بیت آ ہمیش انت کہ بے تواری ءے شپے جُزان کنت“۔ بانگ ءے لائگی ءے ساچشتی کمال بوتگ کہ آئی ء اولی سید داد ہم
 دوہر ارہشت ء گپتگ وتی نام ءے گرتگ ماں وتی زندمان ءے بھاریں روچاں پہ اے آزمائے نمبشتہ کنگ ء۔
 برے برے درد ء کساس ء کہ وتی ہد پار کنگ گڑا یوکی ءے زپتیں زہیراں شنیرانی امبر شنز اتگ ءے بانگ ءے وتی ند کار بستگ ءے چوش
 گوشنگ؛

سُبلیں دروازگ ءے کوریں دریک
 کنے بہ پولیت اے تہنائیاں

اے انجیں ایٹکیں موسے ء شنیر انت کہ وھدے تئی زمین چہ تو بچ گرگ بہ بیت، تئی زبان ءے دو دمان تراچہ سنگ بہ بنت،
 تئی سنگت ءے ہمبل جنگ بہ بنت یا کہ بیگواہ کنگ بہ بنت گڑا اے سر جمیں کا ماس ءے تو انچو سما کن ءے گش ءے یک تنگ ءے تہار ءے بے
 دریکیں کوئی یے تہ ءے تو بندے ءے تئی ساہ پڑ بوگ ءے نہ انت، تہنایک لاگریں دروازگے کہ آئی ءے اوں زندیں کبلے مان جنگ ءے بس بُری
 نیمگ ءے کسانکیں ٹنگے ءے وسیلہ ءے روج ءے مر مر انکیں بُر مشے چٹانی میم ءے زاہر انت۔
 بلے بانگ ترانا ایتی ءے ہچر نیل ایت پرچا کہ آئی ءے نمیر انیں کماش ہیر بکش مری ءے کر ءے چہ اے سبک در بُرتگ کہ ”مایوسی گفر
 انت“۔ ہمے سوب انت کہ پدا گڑ سر ءے کیں شنیر ءے تہ ءے گوں وتی راج ءے ہم کلام بیت گوشیت؛

سُبلیں دروازگاں چہ ہما دیم رُژن ءے سپر
 زندگی ءے سپر
 مسکین ارواہانی آجوتی ءے سپر

مروچی بے بلوچ راج ایردستیء کہریں روچاں پہ ازابی گوازیگ ء انت ء بلوچ چاگرد گلامی ء مہریں سانکلاں بندیک انت بے
 اے روچ پہ دائی نہ انت، الم وتی گڈی منزل ء کایت سربنت۔ چہ ہمو دا پدا ”رژن ء سپر“ بنگیج بیت ء اے میان ء ہزارانی ہساب ء
 گواڑگیں سر ابدمان بنت ء ہما ”ارواہانی آجوتی ء سپر“ ء کاروان گام جناں ء ٹمبان کنت دانکہ مہلبیں آجوتی ء ڈیو اسر جمیں دہر ء وتی
 رژن ء پہ مُرادے تالان بہ کنت۔

انچوش کہ بانگ ء چندیک اُمیتے بوتگ، آئی ء شئیر ء گالانی تہ ء اوں تراہمے وڑیں دم نہ بروکیں مارشتے گندگ ء کیت انت۔

آسراں:

اے پہ ما (بلوچ راج ء) پہر ء شان ء ہبرے کہ لُتہ کریمہ ء وڑیں اہد سازیں رھشونے ء مئے چاگرد ء ساہ زرتگ ء مارا گہگیری
 ء درس دانگ، گوں دژمن ء نپرت کنگ سوج دانگ، مئے اندر ء پہ وتی ایردستیں راج ء مہلبیں زمین ء مہر ء سنج ودی کنگ، ء درستاں
 گیش وتی مُرادیں زندمان گوں آجوتی ء واہشتاں بلوچ راجی ہستاکلی ء پجبار ء رکینگ ء گربان کنگ۔ ایش ذرا جیں سپر کہ چہ
 کُرنناں پیدا ک انت اے راہ ء مئے بے ہساب سنگت، رھشون، ء بامردیں بٹسگاں وتی ترندر کنگ انت ء وگہ ہزارانی کچ ء مردم
 مروچی پہ ندر ء کولیک بوگ ء ساڑی انت وتی مہیں زمین ء پاہازگ ء وتی نگر ہیں سراں دیگ ء انت، بے وتی ماتیں وتن ء سودا کنگ ء
 گوں دژمن ء جاڑیک نہ انت۔